

Αρχιμ. Εφραίμ Ανθίμου: Με την κιβωτό της Ορθοδοξίας θα επιζήσουμε από τον ηθικό κατακλυσμό

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας

Στον Ιερό Καθεδρικό Ναό Αγίας Σκέπης Εδέσσης τελέσθηκε ο Όρθρος και η πανηγυρική Θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτη Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας κ. Ιωήλ, την Α΄ Κυριακή των Νηστειών. Τον θείο λόγο κήρυξε ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Εφραίμ Ανθίμου, Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητρόπολης, ο οποίος αναφέρθηκε στην προέλευση των αιρέσεων και την σπουδαιότητα της συνοδικής και πατερικής θεολογικής συμφωνίας για την για την Εκκλησία, για την Πατρίδα μας αλλά και για την οικουμένη ολόκληρη.

“Σήμερα γκρεμίζονται τα ηθικά θεμέλια όλων των εθνών, ισοπεδώνονται όλες οι αξίες και τα ιδανικά, όλα σχετικοποιούνται μέσα στην χοάνη του άκρατου μηδενισμού. Ο σεισμός του στρατευομένου αθέου υλισμού, το «τσουνάμι» του στείρου ορθολογισμού και «επιστημονισμού», προκαλεί την κατάρρευση των πάλαι ποτέ παραδοσιακών αξιών της ζωής. Από αυτόν τον παγκόσμιο σεισμό μόνο τα μη σαλευόμενα κατά Απόστολο Παύλο θα διαμείνουν όρθια”, είπε, μεταξύ άλλων, ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. Εφραίμ Ανθίμου κατά το κήρυγμά του.

Κατά το πέρας της Θείας Λειτουργίας πραγματοποιήθηκε εντός του ιερού ναού η καθιερωμένη λιτάνευση των ιερών εικόνων.

Με τον Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν ο Πρωτοσύγκελλος της Ι. Μητροπόλεως και Αρχιερατικός Επίτροπος Αριδαίας, Αρχιμ. Στέφανος Δέβρελης, ο Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Ι. Μητροπόλεως, Πρωτοπρ. Γεώργιος Ζουμής, οι Αρχιερατικοί Επίτροποι Εδέσσης, Αρχιμ. Μάξιμος Χατζής και Σκύδρας, Αρχιμ. Αντώνιος Κορέστης, ο Προϊστάμενος του ιερού ναού Αρχιμ. Χριστόδουλος Καραγιάννης, ο Προϊστάμενος του Ι. Ναού Αγ. Πάντων Εδέσσης και Υπεύθυνος του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου της Ι. Μητροπόλεως, Αρχιμ. Βαρθολομαίος Δούμος, και οι διάκονοι της Ι. Μητροπόλεως.

Παρέστησαν οι Βουλευτές Πέλλας Β. Βασιλειάδης, Δ. Σταμενίτης και Θ. Τζάκρη, ο Αντιπεριφερειάρχης Πέλλας κ. Ι. Τζαμτζής, ο Δήμαρχος Εδέσσης κ. Δ. Γιάννου, οι οποίοι και μετείχαν στην ιερά λιτανεία, ο Διοικητής της 2ας Μ/Κ Μεραρχίας Υποστράτηγος Γ. Χατζηγεωργίου, ο Αστυνομικός Διευθυντής Πέλλας κ. Π. Περδικάτης, και άλλοι εκπρόσωποι των τοπικών αρχών και φορέων.

Παρακάτω μπορείτε να διαβάσετε το κήρυγμα του Αρχιμ. Εφραίμ Ανθίμου:

Σεβασμιώτατε Πάτερ καί Δέσποτα,
σεβαστοί πατέρες καί αγαπητοί συλλειτουργοί,
Έντιμότατοι ἄρχοντες τοῦ λαοῦ,

Εντιμότατοι εκπρόσωποι των πολιτικών, πολιτειακών και στρατιωτικών αρχών της πόλεως μας,

Η Κυριακή της Ορθοδοξίας, την οποία σήμερα πανηγυρικά εορτάζει η απανταχού οικουμενική ορθόδοξος Εκκλησία του Χριστού, ως γνωστόν, αποτελεί τον επισημότερο εορτασμό

της νίκης και του θριάμβου της ορθοδόξου πίστεως εναντίον των αιρέσεων των εικονομάχων, αλλά και όλων των προγενεστέρων δυσσεβών και δυσωνύμων αιρέσεων.

Η εικονομαχική αίρεση συνετάραξε την Εκκλησία επί ένα και πλέον αιώνα (726-843). Και είναι αλήθεια πως, αν επικρατούσε η παράταξη των εικονομάχων, που στηριζόταν βέβαια και

πάνω στις ισχυρές παρεμβάσεις των αιρετιζόντων βυζαντινών αυτοκρατόρων, τότε θα επακολουθούσε αμέσως, όπως ορθά παρατηρήθηκε, «η αθεωτάτη μεταστοιχείωσις των πάντων».

Αλλά, ευτυχώς χάριτι Θεού, δεν επεκράτησε, γιατί υπέρ της τιμής των αγίων εικόνων έδωσαν την μεγάλη μάχη και έστησαν νίκης τρόπαια οι μεγάλοι υπέρμαχοι της Ορθοδοξίας, όπως ο

Θεόδωρος Στουδίτης, Ιωάννης ο Δαμασκηνός, Τάρασιος και Μεθόδιος οι Πατριάρχαι Κων/πόλεως.

Κι όλα αυτά γιατί στην αίρεση ταών εικονοκλαστών, όπως βέβαια και σε κάθε άλλη αίρεση, οι Πατέρες της Εκκλησίας, είδαν ένα «κακέκτυπο» του Χριστιανισμού, ή μάλλον την πλήρη

άρνηση και ανατροπή αυτής της εν τω Προσώπω του Ιησού Χριστού αποκαλυφθείσης μίας και μοναδικής αληθείας.

Κάτω από το προσωπίο-μάσκα κάθε αιρεσιάρχου κρυβόταν πάντοτε ο ορθολογισμός της εθνικής φιλοσοφίας, ο οποίος από την μια αρνείται κάθε είδος αποκάλυψης του Θεού μέσα στον κόσμο, κι' από την άλλη προβάλλει ως μοναδική πηγή αληθείας την πολλή περιορισμένη και πολλάκις πλανώμενη λογική του ανθρώπου.

Η ανένδοτη και από τις δύο πλευρές διαμάχη ορθοδόξων και αιρετικών, η οποία προσέλαβε ευθύς εξ αρχής οικουμενικές διαστάσεις, αποτελούσε κυρίως μια σύγκρουση του Χριστιανισμού και της εθνικής-αρχαιοελληνικής φιλοσοφίας. Κατά τον Ιππόλυτο, οι αιρετικοί «μηδέν εξ Αγίων Γραφών λαβόντες ταύτα επεχείρησαν ή τινος Αγίου διαδοχήν φυλάξαντες επί ταύτα ώρμησαν, αλλ' έστιν αυτοίς τα δοξαζόμενα αρχήν εκ της Ελλήνων σοφίας λαβόντα...».

Και ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς: «Καν εξετάσης, ίδοις αν πάσας ή τας πλείστας των δεινών

αιρέσεων εντεύθεν λαβούσας τας αρχάς».

Οι Άγιοι Πατέρες, οι οποίοι πάντοτε δεχόντουσαν την έλλαμψη του Αγίου Πνεύματος, αλλά ήταν και τέλειοι γνώστες της αρχαίας ελληνικής φιλοσοφίας, μας επισημαίνουν αυτήν την συγγένεια των αιρετικών θέσεων με τις πλανεμένες θέσεις των φιλοσόφων.

Και εάν παρ' ελπίδα επικρατούσε στον χριστιανικό κόσμο ο φιλοσοφικός στοχασμός και ο ορθολογισμός των ποικίλων αιρέσεων, σήμερα, στην θέση της Εκκλησίας του Χριστού θα είχαμε τις διάφορες εκφάνσεις των στοιχείων του κόσμου τούτου, όπως μας τονίζει ο Απόστολος Παύλος: «Βλέπετε μη τις υμάς έσται ο συλαγωγών διά της φιλοσοφίας και κενής απάτης, κατά την παράδοσιν των ανθρώπων, κατά τα στοιχεία του κόσμου, και ου κατά Χριστόν· ότι εν Αυτώ κατοικεί παν το πλήρωμα της θεότητος σωματικώς.»

Ο μοναδικός σκοπός της ανίερης μυστικής ή και φανεράς συμμαχίας όλων των παλαιών και συγχρόνων αιρέσεων, είναι ο αφανισμός της Ορθοδοξίας, η παραχάραξη της αποκεκαλυμμένης Αλήθειας. Γράφει ο Μέγας Βασίλειος: «Πίστις εστί το πολεμούμενον και κοινός άπασιν τοις εναντίοις και εχθροίς της υγιαινούσης διδασκαλίας το στερέωμα της εις Χριστόν πίστεως κατασείσαι, εκ του την αποστολικήν παράδοσιν εδαφισθείσαν αφανισθήναι.»

(Μετ. Να διασαλεύσουν το στερέωμα της εις Χριστόν πίστεως και να την εξαφανίσουν αυτήν την πίστη που είναι στερεωμένη πάνω στην αποστολική παράδοση.) Αυτήν την μία αποστολική Παράδοση αντέταξαν οι θεοφόροι Πατέρες μας στον τιτάνιο αγώνα τους εναντίον όλων των πολεμίων της Ορθοδοξίας αιρετικών, εναντίον όλων των παραχαρακτών της Αγίας Γραφής, εναντίον όλων των διστερεβλωτών ταής αποκαλυφθείσης Αληθείας.

Και την αντέταξαν όλοι οι Πατέρες από συμφώνου με όλες τις Άγιες και Οικουμενικές Συνόδους.

Και θα ήταν αδύνατη αυτή η μεγάλη οικουμενική νίκη, η προβολή και ανάδειξη της Ορθοδόξου πίστεως χωρίς αυτήν την θαυμαστή συμφωνία των Αγίων Πατέρων και Συνόδων.

Οι Σύνοδοι παραμέμπουν στους Πατέρες και οι Πατέρες, στην μάχη εναντίον όλων των πολεμίων της Ιεράς Παράδόσεως, επικαλούνται το κύρος και την αυθεντία των οικουμενικών Συνόδων. Μόνο με αυτήν την συμφωνία Συνόδων και Πατέρων διαφυλάσσεται αναλλοίωτη η Ιερά Αποστολική και Πατερική μας Παράδοσις, όπως επιγραμματικά εκφράζεται από άγιο Βικέντιο Λερίνου: «Τούτο κρατούμεν, όπερ πανταχού, όπερ αείποτε, όπερ υφ' απάντων επιστεύθη».

Οι Πατέρες λοιπόν, ανεδείχθησαν ανύστακτοι ποιμένες, αγραυλούντες πάνω στην λογική ποίμνη του Χριστού. Ο,τι παρέλαβαν από τους αγίους Αποστόλους το μετέδωκαν αλώβητο και

ανόθευτο στους μεταγενεστέρους. Γράφει ο Μέγας Βασίλειος: «Πίστιν ημείς ούτε παρ' άλλων γραφομένην ημίν νεωτέραν παραδεχόμεθα, ούτε αυτοί τα της ημετέρας διανοίας γεννήματα

παραδιδόναι τολμώμεν, ίνα μη ανθρώπινα ποιήσωμεν τα της ευσεβείας ρήματα· αλλ' άπερ παρά των αγίων Πατέρων δεδιδάγμεθα, ταύτα τοις ερωτώσιν ημάς διαγγέλομεν».

Επομένως, κατά την Κυριακή της Ορθοδοξίας, εορτάζουμε τις μεγάλες και αιώνιες νίκες τις οποίες κατώρθωσε αυτή η εν Αγίω Πνεύματι θαυμαστή συμφωνία των Οικουμενικών Συνόδων

και των Αγίων Πατέρων της Εκκλησίας μας, η οποία διαφύλαξε ακέραιη και αμόλυντη την Ιερά Παράδοσή της.

Στο δε Συνοδικό της Ζ' Οικ. Συνόδου αφ' ενός μεν αντικατοπτρίζονται και περικλείονται όλοι οι μεγάλοι υπέρ της Ορθοδοξίας αγώνες των αγίων Πατέρων, αφ' ετέρου καθορίζεται και η οικουμενική αποστολή της.

«Οι προφήται ως είδον, οι Απόστολοι ως εδίδαξαν, η Εκκλησία ως παρέλαβεν, οι Διδάσκαλοι ως εδογμάτισαν, η Οικουμένη ως συμπεφώνηκεν, η Χάρις ως έλαμψεν, η αλήθεια ως αποδέδεικται, το ψεύδος ως απελήλαται, η σοφία ως επαρρησιάσατο, ο Χριστός ως εβράβευσεν· ούτω φρονούμεν, ούτω λαλούμεν, ούτω κηρύσσομεν Χριστόν τον αληθινόν Θεόν ημών... Αύτη η πίστις των Αποστόλων, αύτη η πίστις των Πατέρων, αύτη η πίστις των Ορθοδόξων. Αύτη η πίστις την Οικουμένην εστήριξεν».

Η πίστις των Ορθοδόξων λοιπόν, αυτή που διαφυλάχθηκε από τους Πατέρες της Εκκλησίας και από τις Οικουμενικές Συνόδους και κηρύσσεται σε όλον τον κόσμο, αυτή η πίστη στηρίζει

όλη την Οικουμένη, και γι' αυτό, σύμφωνα και με το Συνοδικόν της Ορθοδοξίας,

αποτελεί και την οικουμενική της αποστολή μέσα στον σύγχρονο και διαρκώς μεταβαλλόμενο και σαλευόμενο κόσμο.

Ειδικότερα, το Ελληνικόν Γένος μας, όπως με την ακαταγώνιστη δύναμη της Ορθοδοξίας κατάφερε να λυτρωθή από την μακραίωνη δουλεία του αλλοθρήσκου τουρκικού ζυγού, έτσι και με την κιβωτό της Ορθοδοξίας θα επιζήση μέσα στον μεγάλο ηθικό κατακλυσμό που απειλεί την ανθρωπότητα, κατά την οποίο θα αφανιστούν λαοί, φυλαί και γλώσσαι.

Σήμερα γκρεμίζονται τα ηθικά θεμέλια όλων των εθνών, ισοπεδώνονται όλες οι αξίες και τα ιδανικά, όλα σχετικοποιούνται μέσα στην χοάνη του άκρατου μηδενισμού. Ο σεισμός του στρατευομένου αθέου υλισμού, το «τσουνάμι» του στείρου ορθολογισμού και «επιστημονισμού», προκαλεί την κατάρρευση των πάλαι ποτε παραδοσιακών αξιών της ζωής. Από αυτόν τον παγκόσμιο σεισμό μόνο τα μη σαλευόμενα κατά Απόστολο Παύλο θα διαμείνουν όρθια.

Και η Ορθόδοξος Εκκλησία, η οργανική και αδιάσπαστη συνέχεια της Μίας, Αγίας, Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας του Χριστού και των θεοφόρων Πατέρων και αγίων Της, είναι η μόνη ασάλευτος Βασιλεία, μέσα στον σαλευόμενο και ταραχώδη κόσμο.

Η Ορθοδοξία αποτελεί και σήμερα την ιερώτερη κληρονομιά των Ελλήνων Ρωμιών. Και γίνεται επιτακτική η ανάγκη να παραμείνη χώρα ορθοδόξων Ελλήνων, ορθοδόξως πιστευόντων, αλλά και ορθοδόξως βιούντων και ζώντων.

Αντίθετα, δεν θα παραμείνει η Ελλάδα χώρα Ελλήνων ορθοδόξων εάν κυρίως η νέα γενιά των ελληνοπαίδων, εάν η παιδεία μας, η σύγχρονη οικογένεια και η κοινωνία μας όλη, δεν τραφή το συντομότερο δυνατόν με τον επιούσιο άρτο της ορθοδοξίας, τον αγνό και αμόλυντο, όπως διαφυλάχθηκε ανά τους αιώνες από την Πατερική μας παράδοση.

Για μια ακόμη φορά η Ορθοδοξία μας καλεί όλους, να παραμείνουμε άγρυπνοι στις θείες επάλξεις, μεταφέροντας από γενιά σε γενιά τον ορθόδοξο παιάνα του Ιωσήφ του Βρυεννίου: «το πατροπαράδοτον σέβας ουκ αρνησόμεθα... εν τούτω εγεννήθημεν, εις τούτο εβαπτίσθημεν, τούτω συνετράφημεν, εν τούτω ζώμεν και εν τούτω κοιμηθησόμεθα· ει δε καιρός καλέσει, μυριάκις υπέρ τούτου αποθανούμεθα και ουδείς ημάς της αληθούς ταύτης ομολογίας χωρίσαι

δυνήσεται...

Άχρι τέλους, αδελφοί εν Χριστώ, μείνωμεν εν τη Ορθοδοξία στερροί, αρραγή φυλάξωμεν την ευσέβειαν, ασάλευτον και βεβαίαν την πίστιν τηρήσωμεν, Κύριον και δείς ημάς

